

LA TOMASA

SETMANARI CATALÀ
FESTIU IL·LUSTRAT Y LITERARI

10 CENTIMS lo número per tot arreu

DIRECTORS:

LITERARI

A. FERRER Y CODINA.

ARTISTICH

RAMON ESCALER

Preu de subscripció 2 R^s al mes.

REDACCIO: San Pau 56 Lit.^a

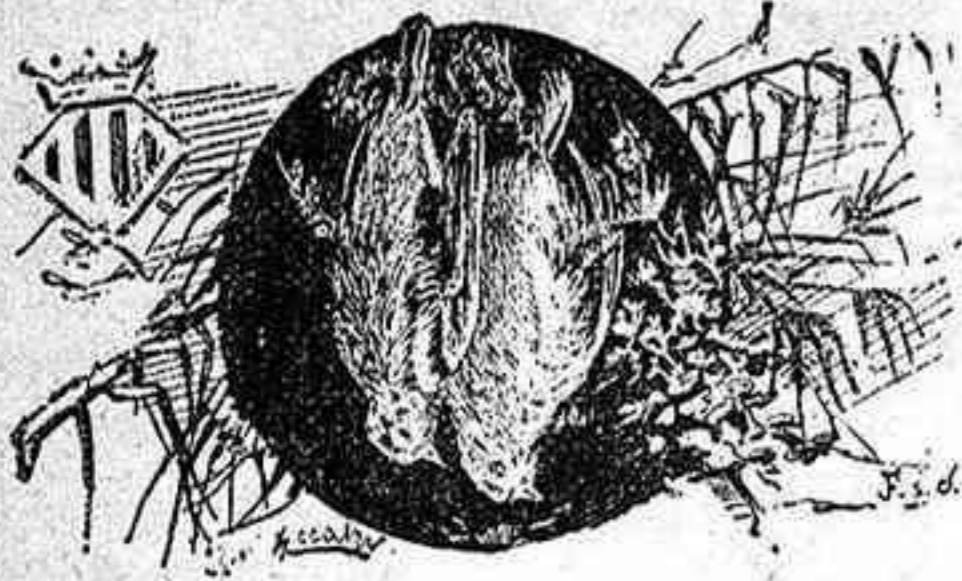

D. Francisco de A. Martí y Dalmau

Criteri privilegiat,
gran industrial, periodista;
y ab sa modestia 's conquista
la mes freda voluntat.
Ab juventut y el talent
qu' en tots sos actes demostra,
dona á n' el mon clara mostra
del que será en temps vinent.

UN OTELLO DE LEVITA

La Marieta era una noya que va tenir la desgracia de casarse ab un home rich, sent ella pobre. Si, senyors, si, desgracia. Generalment los homes respectan á la dona més per lo seu dot que per las dots de la naturalesa. La pobre Marieta prou feya per complaurel en tot, pero no podía lograr ferlhi fer may una rialla, y per qualsevol descuit ja tenia lo reny á sobra. A més d' aixó era gelós com un moro y ni tenia 'l dret la pobre xicota d' alssar la vista quan tenia algún home jove ó vell davant d' ella.

Formava part del mobiliari del pis, un rellotge de sobre taula que había sigut dels avis de 'n Rosendo, Rosendo era 'l nom d, aquet Otello malhumorat, y un día que la Marieta 'l neteijava va tenir la desgracia que li caigués á terra. Al sentir lo xap, la Marieta va quedar ab la sanch glassada; aquell rellotje era de tot lo de la casa, lo que més s' estimava lo seu marit. Plena de terror s' abaixa, cull aquella antigüetat estimada y veu que á pesar de tenir tota la corda estava parat com un rellotje de fira. Comensa á sacudi-lo ab qual moviment algunas vegadas que l' había trobat parat, había lograt ferlhi anar, pero, ¡cá...! Ella prou sacseixava, el minyó 's deixava garvellar sense fer poch ni molt cas del apuro de la seva senyora; per fi y despres de varias probas en las que va saltar la agulla que marcava las horas y que no va poguer trovar de cap manera, va resoldrer, aprofitant la ausencia d' en Rosendo, enviar á buscar lo rellotjer per la criada.

Al cap d' un quart d' haber sortit la domèstiea arriba 'l rellotger qu' era un home d' uns quaranta anys molt ben conservat y ab una cara de capellá que d' una hora lluny 's veyia que había passat los primers anys de la seva vida en algún seminari ó fent d' escolá en alguna iglesia de Barcelona ó de fora, que pel cas es igual.

—¿No es aquí que s' ha d' adobar un rellotje?— diu deixan un gros far-

cell ab molt cuidado sobre 'l sofá del recibidor.

—Aquí es,—contesta la Marieta. Miris, aquí 'l té. Li sembla si es cosa de cuidado?

Despres d' examinar lo rellotjer la máquina del rellotje, posantse un vidre de multiplicá en un ull y arrugant l' altre com si hi tingués alguna brossa, exclama: Tera molla trencada y falta una roda.

—¿Y no podría arreglarlo ara desseguida?

—¿Ara? ¡Ay Santa Cristiana! Si hi ha dos dias de feyna, ¡oh! y hi falta també una agulla.

—Crech que sacseijant l' hi feta caure aquí terra y no l' he trovada.

—Ja la buscarém y la roda també. Miris, ja tinch l' agulla... y la roda; vaya ja es una ventatja.

—¡Ay, gracias á Deu! Y ara podré arreglarlo?

—Ja li dich, necessito dos días y me 'l tinch d' endur á la botiga

—¡Ay. Deu me 'n quart! prefereixo deixarlo aixis. Lo meu marit te un genit de Barrabás y tindria un disgust de mort. Faré la tonta y aixis no sabrá qui ho ha fet.

—¡Ah! Com vulga. Aixis me 'n aniré que tinch de dur aquet farcell de rellotjes al carril y están per tocar las dotse.

—¿Quan li haig de dar?

—Rés, dona, rés.

En aquell moment se sent lo timbre de la porta del pis, tocat d' aquell modo ferm y peculiar dels amos de las casas.

—¡Ay Reina Santissima qu' ell es aquí!

—¿Quí es ell?

—El meu marit. Amáguis, fássim lo favor. S' ha d' haver descuidat alguna cosa, pues ell no torna del escriptori fins á las tres.

—¿Y per qué m' haig d' amagar?

—Cuyti home, es capás de figurarse qui sab qué, y darli un mal tanto.

—¡Dimoni!

—Cuiti, amaguis en aquet quarto, será un moment.

—Aixo si qu' es graciós. Deixim pendrer lo farcell.

Agafa lo bon home 'l farcell y murmurant 's fica allà ahont li indicava la Marieta. Tanca ab clau el quarto y va á obrir la porta del pis entrant en Rosendo treyent foch per la boca.

—¿Qué dimoni feyas, qu' has tardat tan á obrir?

—Es que estava escombrant,— diu tartamudejant la Marieta.

—¿Tu tremolas, qué tens? ¿A tu

't passa algo. Tu no contavas en qu' jo vingués tan aviat y t' he sorpres fent alguna trapissonda.

—¡Ay! ¿Jo? No... no ho cregas.

—(Si, pot ser m' enganyava) ¿Qui ha vingut mentras jo he estat fora?

—¡Ay... ningú!— diu tremolant la xicota.

—¿Ningú? ¡Ah! no... te tornas roja... aquí dintre casa hi ha un home. Lo teu amant! M' ho está dihent lo cor. Si acás hi haurá sanch!

—Te dich que no, Rosendo.

En aquet moment y l' un despres de l' altre, los rellotjes del farcell que duya el rellotjer amagat, se posan á tocar las dotse.

Dona un salt en Rosendo y la Marieta es torna groga com una morta.

(Continuará.)

A UN QU' ES VOL CASAR

En hora bona que 't casis,
cap inconvenient hi trovo,
sols uua cosa no aprobo
es que tant de pressa ho fassis.

Trenta dos anys has viscut
solteret sens patí a'anys,
¿y que son trenta dos anys?
si tot just ara has nascut!

Creume á mi y á un boig creurás;
tarda trenta dos anys mes
si vols casarte, y despres....
no 't casis...; l' encertarás.

B. TORRENS Y BOLART.

SERENATA

Desperta, ma bella aymía,
surt á oirme tot seguit,
que al eixir tú, será día
lo qu' es ara negra nit.

De tos ulls la llum divina
bell esclat surt d' esplendor,
que son dos Sols bella nina,
del Univers del meu cor.

Surtint calmarás mas ánsias
y 'm donarás goig y plaher,
com si 'm portés sas fragancias
en lo vent lo taronger.

Si ab algún somni, ditxosa,
ara estás fora del mon,
tal com en núvols reposa
del arcàngel lo bell front,

No hi fa rés, surt á gaudirte
ab lo meu cantar placent,
que també vull adormirte
ponderant lo que 'l cor sent.

Desperta á mos cants, m' aymía,
que als llábis pujan del cor,
y adormeixte ab sa armonía,
que també es somni l' amor.

PERE JORDI.

CURIOSITATS

Janer.—La paraula Janer deriva de la llatina *Januarius*, igual a Jano, déu dels gentils a qui habian consagrat aquet mes. A aquet mes correspon lo signe del Zodiach *Aquarium*; representat per un jove qu' aboca aygua d' un canti que porta, aludint a la abundancia de pluja qu' acostuma haverhi en aquest mes.

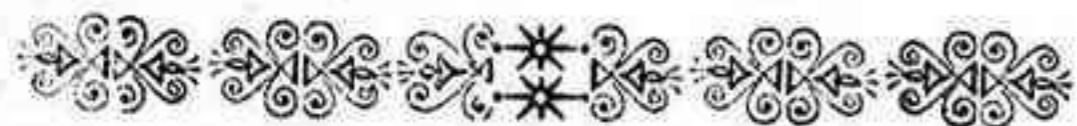
Está consagrat per l' orbe catòlich al *niño Jesús*. Té 31 dias.

Mort de César.—A pesar de tots los títols que per ser estimat del seu poble, possehia aquest célebre romá; a pesar de la seguretat que li garantia los fets realitzats per aquest gran home en favor de la seva pàtria, fou víctima de la ferocitat d' aquell poble tan gran en sas grandesas com en sos vicis. Setanta conjurats capitanejats per Bruto y Cássio váren formar una conspiració contra èll, fent correr la veu per justificar son crim, de que tractava d' anyadir a sos ja molts honors y títols, el de Rey y que tractava de cenyirse la diadema el día de los *Ydus* de Mars.

En dit dia y al mar a ocupar sa cadira en lo Senat, fou atropellat per los revolucionaris donantli vint y tres punyaladas, de las que caiguè mort al peu de l' estatua de Pompeyo, a la edat de 55 anys, qu' era el 43 avans de Jesucrist.

Temps heróich.—Se dona aquet nom a un período de tres cents anys antes de la guerra de Troya, y en el que per entre las ficcions de la mitología, es descubreix algun punt de vritat histórica, haventse de sentar com a principi general, que los fets que la tradició y la fábula refereixen d' aquesta época, se esplican per altres tants graus d' adelantos y melloras entre los grechs.

A quatre 's reduheixen los fets de los temps heróichs desfigurats per la tradició y la fábula: a la espedició de los Argonautas, a las hassanyas de Hércules y Tesèo, a la guerra de Tebas y la de Troya.

QUANT TÈ D' ESSER

L' últim any de capellá
me vareig enamorá
y 'ls estudis jo deixava,

fins que 'ls habits vaig penjá,
ija, ja!
l' últim any de capellá,

Era una tarragonina
una noya blanca y fina,
la qu' a mí m' enamorava,
la que 'm va arrivá a tentá
joydá!
quant casi era capellá.

Massa fort que vá reptarme
mossen Jaume per tornarme
a lo qu' ell anomenava
la rendeta del vagá
es clá
ell ja ho era capellá.

Pero jo de dia en dia
mes y mes me convencía
que l' iglesia no 'm cridava
fins que al fi vaig dir ben clá
iva, vá!
no ho vull esser capellá.

Al fé un any encara nó,
ja naixía un infantó
que pastat se 'm assemblava...
Si no 'm ribo a repensá...
icá, cá!
No ho té aixó cap capellá.

Mentre 'l noy nava creixent
jo li deya a tot moment,
quin ofici li agradava,
fins qu' un dia 'm vá pará,
ipapá!
diu, vull esser capellá.

Jo ni menys cabal ne feya
y sentintli dir me 'n reya.
Jo cada any li preguntava.
Sempre igual va contestá:
iva, va!
mira, dich, es cap allá.

Sol ivern una altra volta
mormorava jo una absoluta
per mon cor que ja fnava;

si m' ho haguès pogut pensá
icá, cá!
no deixava 'l capellá:

Com l' estudi a voltas cansa,
jo tenia una esperança
y això sols m' aconhortava.
Pot sé 's vulgui repensar
ija, ja!
L' últim any de capellá,

Com mes cartas m' escribía
ma tristesa mes creixía
que 'l meu noy may se cansava
en las cartas d' esplicá,
qu' ell ja
veya 's para capellá.

Lo meu noy m' ha enviat a di
que jo corri cap allí,
perque ahir diu que 's passava
y demá ha de celebrar;
ja está,
lo meu fill ja es capellá.

Com jo havia ja de serho
y després no vaig volguerho,
ell per mí 'l tracte tancava.
Potsé 's vulgui repensá,
ija, ja!
que ja será capellá.

ERNEST SOLER DE LAS CASAS.

Ha sortit per Paris
seguint luego viatge a
Roma lo nostre amich
y aventatjat escultor
D. Eusebi Arnau, gua-
nyador del premi ofert
per las medallas de la Exposició.
Que tinga un felís viatge y un
próxim regrés lo celebrat artista.

Si la *Nación* del dijous passat
NO fa a saber qu' el *Barcelonés* va
publicar una esquela mortuoria par-
ticipant la mort del Sr. Tort y Mar-
torell, ningú se 'n hauria adonat.
No veu que ningú 'l llegeix?

Oh!... jo 'm pensava que ja no 's
publicava.

Donchs, què deyan?

Hem rebut lo primer número de
El Pirineo Oriental periódich que 's
publica en Port Bou.

Llarga y bona vida desitjem al
nou colega.

Lo Cassino de la Plassa Real es
desmorona com l' arch-cascada.

Ara que tenen el president noble
fan aixó? .

Crieu corbs...

Segons rumors, *La Publicitat*,
diari possibilista, va perdent molts
suscriptors aumentantlos *Lo Dilu-
vio*.

No té rés d' estrany; basta exa-
minar lo text d' un y altre per con-
vensers de que si no es vritat es ló-
gich.

No va poca diferencia de l' un al
altre.

Ja s' ha publicat lo cartell dels
Jochs florals d' aquest any.

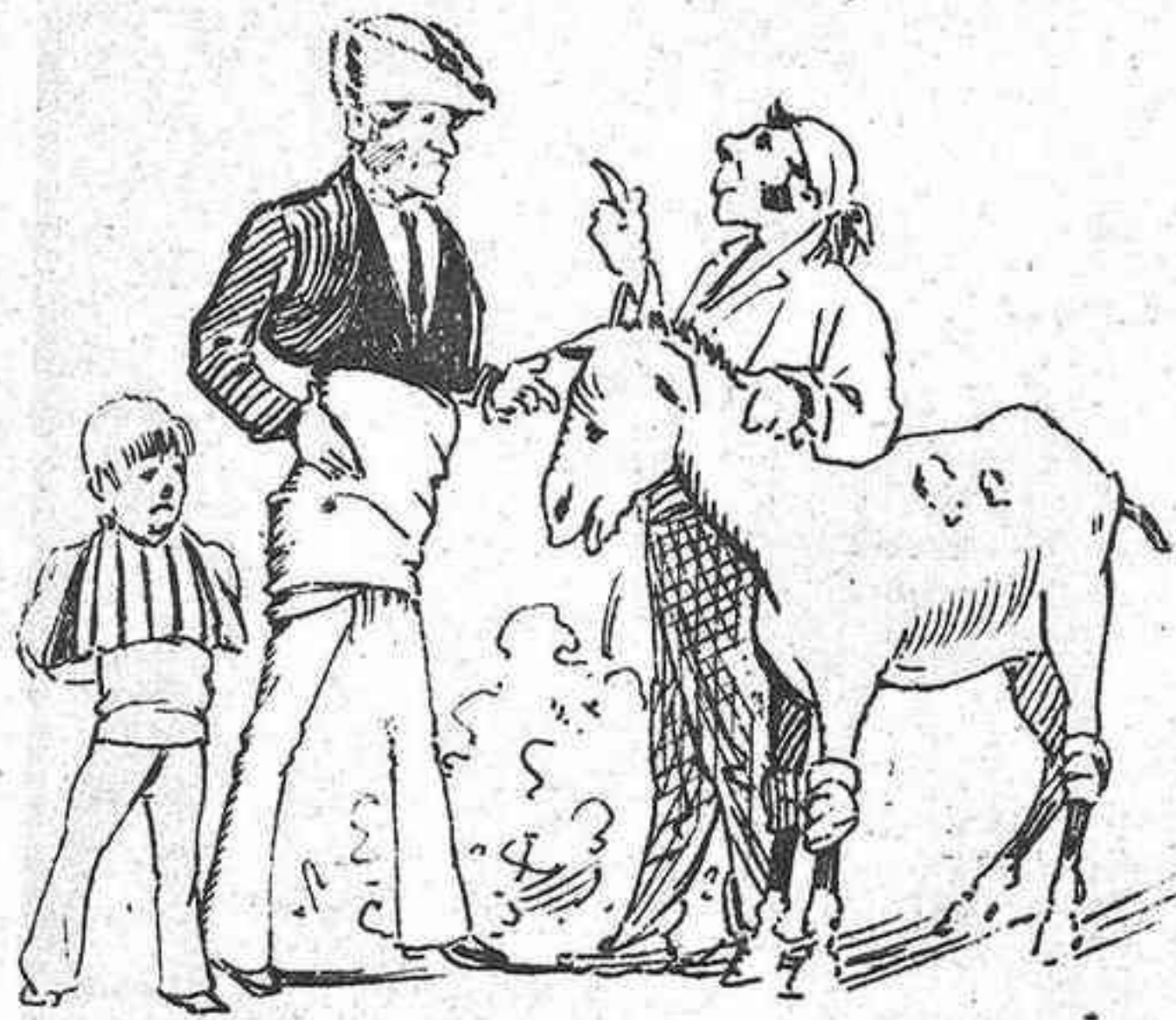
He sentit a dir que 's jugará molt
net.

Ningú del Jurat tindrà noticia ab
anterioritat de cap cómposició, ni
sabrán a qui premiarán a l' hora del
fallo.

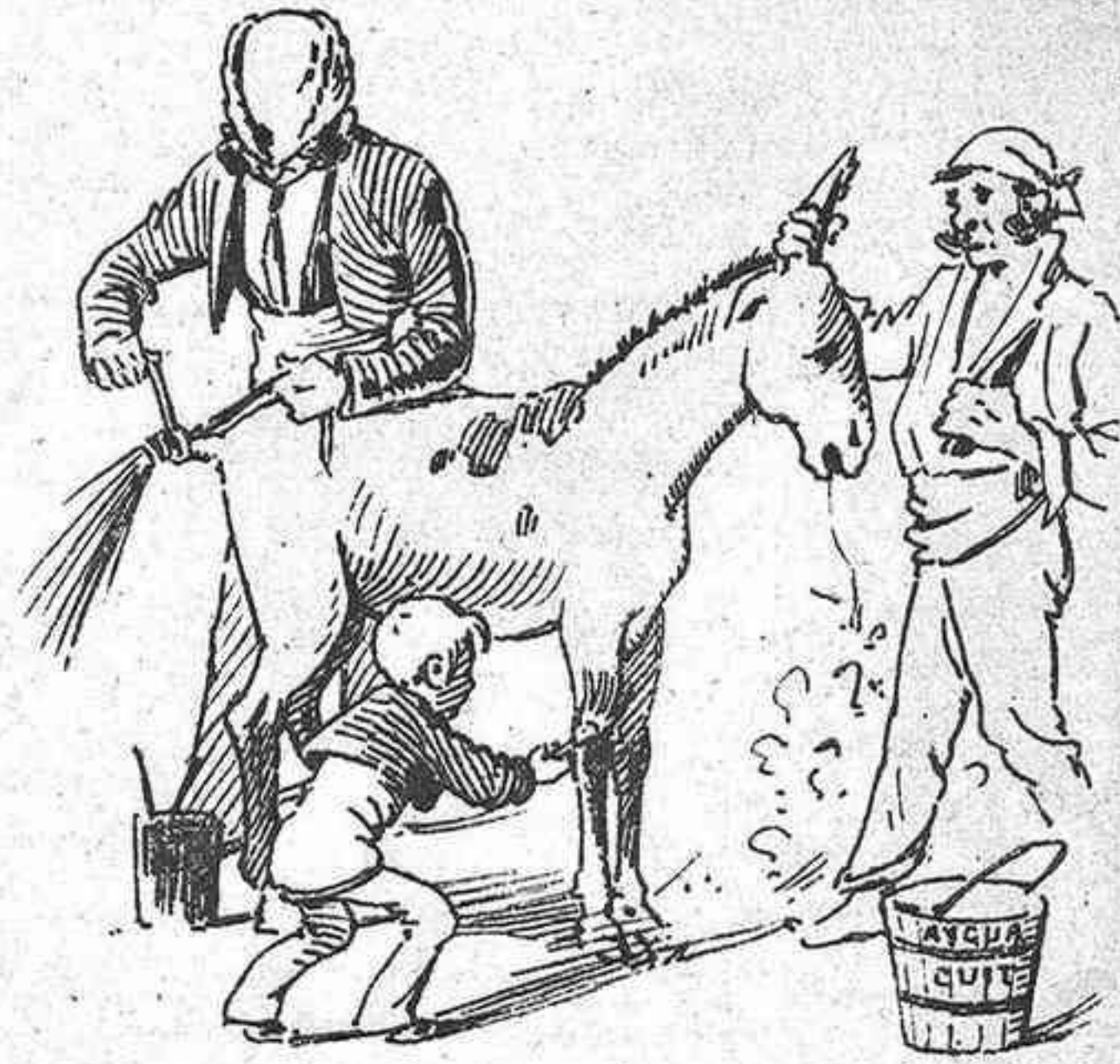
Los que s' hajan gastat los quar-
tós ab premis, poden estar tranquils
que 's farà justicia. Res de compa-
res ni comares ni... en fin... alló que
dihuen devegadas qu' ha passat en
alguns puestos.

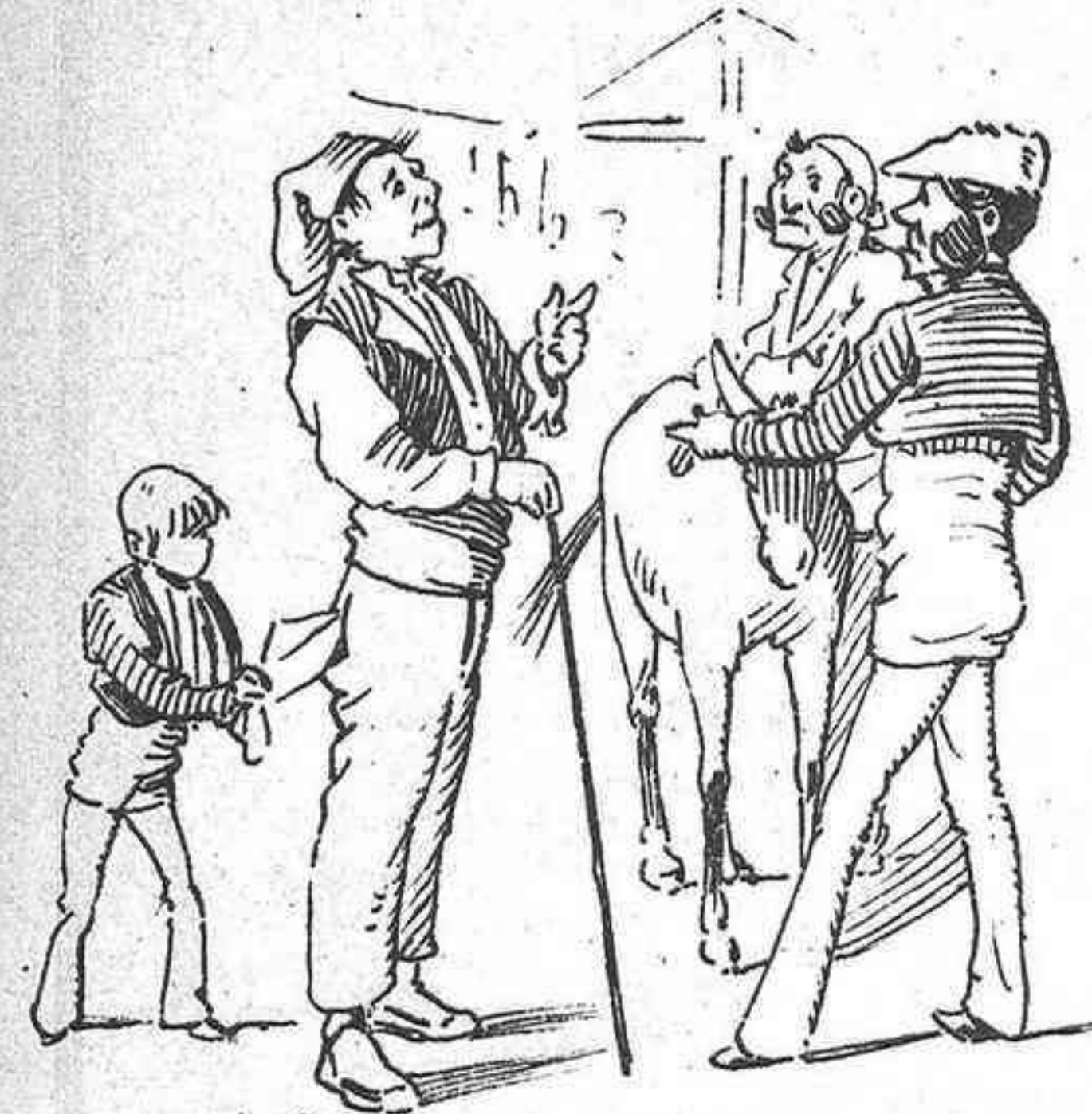
UNA GRANADA

—Ay Payet! d' aquest FERRO-CARRIL no t' en darán deu céntims.
—Bah! mira, apariemlo y serás á la part.

Psé.. las RELIQUIAS van fugint.
—Ab aquest nus á la cúa, ni un caball de REGALO.

A fé NCSTRAMO que la bestia val tant or com pesa y la PAYETA tindrà un disgust al separarse del seu CABINYO.
—Vaja, donchs me'l quedo.

—Corra, corra hermós qu' es tart y vol ploure.
—Ay filllet quin mostruari truginas.

—BARIL, noy; BARIL.

—Cap á fra.

—Llamp de neu!! aquesta bestia se 'm desfá.... ¡pillós!

—M' habeu enganyat. La bestia ab la pluja se m' ha desfet.
—Pero, filllet de Deu, no sabeu que las plujas son dolentas?
—Y bé Magarrinyas no quedém mutament ab un bon parroquia que deixi la bestia y li firém un paguré.

PRINCIPAL.—*Mi misma cara* ha sigut la última obreta estrenada en aqueix teatre y que ha sigut molt ben rebuda per lo públich. Eixos últims días, la empresa ha anat intercalant varias obras conegudas y aplaudidas entre ellas lo *Demi-monde* que ha dat ocasió per poguer aplaudir de nou á nostra eminencia espanyola Sra. Tubau. Entretant han preparat l'estreno de *Las vecinas*, obra francesa que ha sigut estrenada ab ruidós éxit en París. Ojalá que aquí tingui igual sort, ja que l'empresa per lo variat del repertori y ganas de complaire s'ho ben mereix.

LICEO.—No hi hagut altra novetat que la sorpresa dada lo diumenje á la nit per l'empresa ab la cuestió *Stagno*. Per la causa de una cuestió d'interés entre ambas parts se mudá la funció del diumenje ab un *pol-pourri* (qu' els filarmónichs ne digueren, academia,) compost de trossos d'actes de várias óperas y que ab tot, lo públich ne surtí complasut. Sentim la cuestió dita puig ella 'ns privará de poder saborejar las bellas del *Otelo* de Verdi, ja que l'empresa 'ns prometia darla á conèixer per la cuaresma próxima ó primavera. Otro dia será.

ROMEA.—S' estrenat en aqueix teatre una comedia en tres actes del senyor Aulés *Lo Sant Cristó grós*.

Desde la primera escena ja interessa la obra, logrant, sense argument, distraurer durant tres actes, y fent riurer sense parar. La obra de tres horas lluny ia fortor de mostassa y segur que son primer bateix lo va rebrer en la terra dels paisans del general Boulanger.

Estiguèren molt bè la Sra. Munner y los Srs. Fontova, Soler, Goula y Pinós, fent tot lo que van poguer los altres per contribuir al éxit de la Comedia que lo obtingué de la casi totalitat del públich qu' omplia lo teatre.

L' autor fon cridat en escena al finalisar l' espectacle revent los aplausos de que s'habia fet acreedor secundat per los notables artistas del nostre teatre.

CIRCO ECUESTRE.—Entre la varietat dels números del programa 'ns hi intercala cada dia la pantomima *Los Brigantes* que no per fer días que la fa vá amenguant l' éxit. Ab tot y darli entradas, sabem que ja n' estan ensajant un altra.

NOVEDATS.—*La desheredada*, es un melodrama carregat d' efectes propis pera lo públich que s' ha escrit, aixís es que no 'ns estranya l' éxit que obtingué. Creyem que darà moltes y bonas entradas principalment los días festius á la tarde. Lo desenpenyo notable per tots los artistas. La empresa no ha perdonat gasto ni sacrifici de cap classe per presentar l' obra dignament; rebí per tal motiu la nostra mes cordial enhorabona, aixís com y també lo trempat actor Sr. Capdevila, autor de la obra mencionada.

TIVOLI.—Aparició de la Zaldivar y de 'n Joanet Prats. De la primera no dirém mes sino que fou rebuda ab igual éxit que 'l que obtingué en lo teatre Calvo-Vico tot lo temps que hi ha

treballat. Ara respecte al nostre paísá debém fer article apart per motiu que com feya tant temps que no 'l sentiam, creyam que habia decaigut y ab vera satisfacció debém dir qu' encare es lo mateix d' antes ab aquella hermosa veu que la naturalesa l' hi ha dotat. No es estrany l' entusiasme que causá ab *La Tempestat* y la seva favorita *Marina*. Rebí nostra cordial enhorabona.

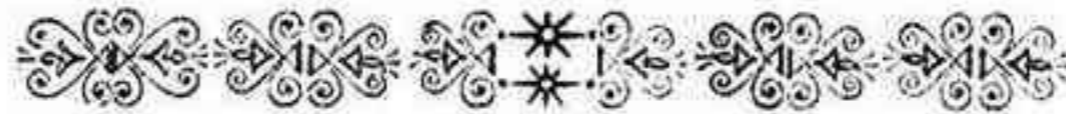
ELDORADO.—*Los trasnochadores* es l' obra que s' estrená disapte passat. Eix estreno no ha sigut tant afortunat com los últims pero sabem que la empresa tracta de resarcirse de eix petit lunar. Aixó no vol dir que no s' escoltès ab bastant agrado y s' aplaudissen algunas pessas, pero acostumats ab tant bó últimament, lo ser tant per la lletra, com per la música algo més inferior la obra, no produheix entusiasme.

La entrada un plé á vesar. Apa senyor Colomé, sapigüeha conservar, que de vosté será la gloria y lo profit.

CALVO-VICO.—Ab éxit ha reinaugurat lo Sr. Riutort eix teatre, puig encare que casi companyia distinta, es la que ell t' tant familiarisada y no 'ns causa novetat veure mes bonich conjunt y agrado en lo públich. Aixís, aixís.

ESpanyOL.—Opera y á dos ralets. Inauguració diumenje. Artistas, alguns d' ells de la extingida companyia del teatre de la Opera. Director Vehils. Exit comprensible contant ab tantíssims elements. Endavant y fora.

UN CÒMICH RETIRAT.

MARINADA

Bromas blavencas—lo mar bonansa,
llaugereras onas—ne juguineijan,
y benhauransa
envers la platja—ne remoreijan.

Mar, mar endintre—va la barqueta,
y ab las onades—se balandreja
com juguineta;
l' Espay s' embroma, — puija mareija.

Branda la barca, — y llensa una nena,
bonica y jove—plena de vida
que ab molta pena,
lluyta ab las ones—espahorida.

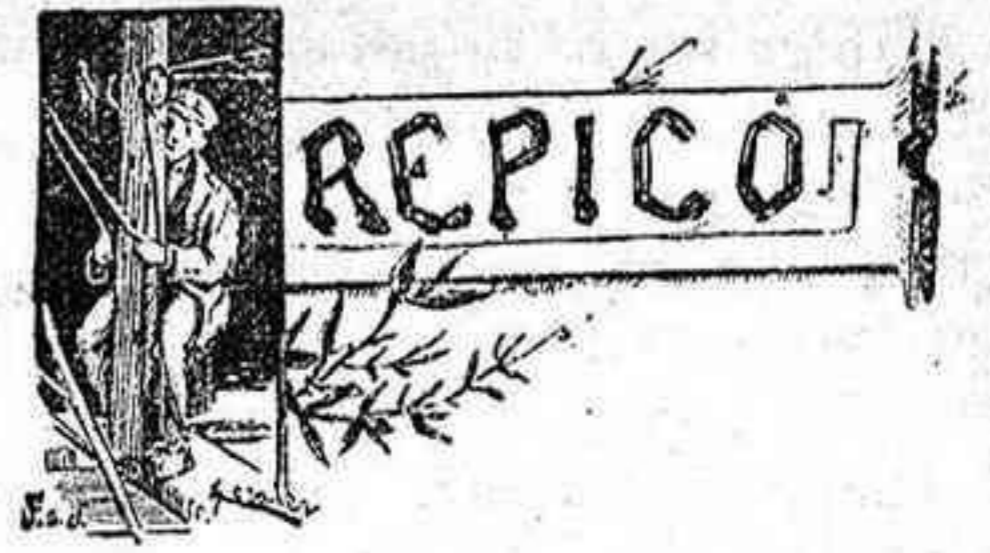
Ja fatigada—la nena plora,
y una gran roca—prop seu avira
que salvadora,
sa malhaurada—dissort ne mira.

Ella s' aguanta, — y molt pressurosa
brega ab las ones—envers la roca,
cuant gloriosa
de goig s' omplena, — puij ja la toca.

Allí la nena—salvarhi pensa,
mes ¡ay! la roca—s' es sondrellada,
y al mar la llensa
deixantla sota—ben sepultada.

Bromas blavencas,—lo mar bonansa,
com 'ans las ones—ne juguineijan,
y benhauransa
ja per la platja—ne remoreijan.

FREDERICH OLIVÉ.

Veyam si el que guanyará 'l premi en lo concurs per la estatua de Cabanes, te el nom que comensa ab Ca...

Lo qu' es en los certámens literaris casi se sab sempre qui ha de guanyar los premis.

Al menos, en alguns.

Per xo s' han vist treballs p' el teatre premiats en certámens y xiulats el dia del estreno.

Lo públich; aquet es el gran jurat.

Alguns carrers de la vehina vila de Gracia están intransitables. Lo fanch arriba casi als genolls dels animals que 's matan per poder tirar avant ab la carga.

Nosaltres no som amichs de la agregació, pero fasinho be, del contrari se farà per sí sola.

Diu que 'l regidor Sr. Prats está desesperat perque no li pagan 4000 duros que va adelantar per la construcció del arch adefesio de la no menada Plassa de Catalunya.

Es veu que 'l Sr. Prats ne deu tenir massa.

Adelantar quatre mil duros per alló... ni quatre céntims. Jo, per cástich, no 'ls hi pagaria.

Ja sabem el perquè va escriurer aquell bon senyor: *Notas Cristalinas*. Va ser perque 'n Bécquer ho habia escrit avans.

Jo fos d' ell escriuria, quan me convingués: *vosotros á quién maté*, perque ho ha escrit també, avans, en *Zorrilla*.

Per salvar que se li diga qu' ha plagiet al cantor *misántropo* de las orenetas, dona per motiu, aquell bon senyor, que es $1 + 3 = 4$. $2 + 2 = 4$. $1 + 1 + 2 = 4$ y $1 + 1 + 1 = 4$.

Aquesta última de cent once y un igual á quatre, si que no l' hem entesa

Eh, qu' es estrany?

En las dos últimas semmanas no hem rebut carta del Vigia. O 'l seu papa li ha pegat ó cashi á quedat groch y sen á hanat á fer l' hamor ha alguna noia.

Sápiga també lo senyor de las notas Cristalinas, que sempre que 'ns convinga per la mida d' un vers, posarem primer' volta encarregant al caixista no 's descuidi del apóstrofo.

(Supressæ vocalis orthographica nota.)

Ab aquest tros de llatí l' hem mort.

La patriótica *Publicitat*, ab tota la mala fé de tot diari poch sério, fa sapiguer que 'l drama del Sr. Zapata "Un Caudillo de la Cruz" no es arreglo ni traducció del drama "Otger", si no que l' autor solsament s' ha inspirat en lo drama catalá.

No es vritat que será encar mes negre si resulta mentida?

Donchs ho resultarà.

Be, potsé 'ls hi valgui café y puro. Se dan casos...

Diu un periódich que s' ha mort de fam la professora d' instrucció pública de Reus.

Posemhi un llenguado.... ay no.. un vel.

Al últim resulta que 'l célebre criminal Prado; guillotinat últimament en París, descendeix en *línea recta* dels reys Yncas del Perú, Manco, Capac y Mamacello.

Vaja... de salvatjes... Ja tenia á qui semblarse.

Al nostre company

Lo Noy de Tona

—i—

MON RETRATO

FAULA

Soch un burro nafrat que vaig dí un (dia:

aixó de portar carga es molt pesat; y vaig vestirme d' home ab alegría y per bilet á un Mas me vaig llogar. Yo.. pobre! trevallava.. y á un burro (menys que jo)jo ne guia-

(va, y anant per un camí tot fent lo curro, no sabent ahont anava, vaig haver de ser guiat per l' altre burro.

Molts burros hi ha en lo mon que pe-

(tardistas, sens saber ni d' escriurer, fama es volen donar de grans artistas; Jo soch el mes gros d' ells, pero no 'm (deso, y aixó que ho soch.. y molt.. pero ho (confeso.

E. CAMPS.

Dela faula que 'n Camps vos ha contat, l' altre burro soch jo... pero albardat.

F. TIANA.

DESASTRES MARITIMS

Lo barco liliputiense—romanso—auca, etc. "Lo porró" s' ha perdut á las costas del Bogatell, carregat de sébas.

La tripulació formada d' una colla de criaturas (caganers) s' ha salvat, tipa de plorar, agarrada á las faldillas de las sevas mares.

No s' ha perdut res de bó.

Fragata Waterlòo.—S' ha estrellat á las costas de Girona.

Los armadors no trovan ni estellas, per xó no pagan á ningú.

Bergantí "Los trasnochadores" capitá Colomer.—Vá naufragar á las costas del Eldorado.

Es véu que no 's podrá salvar ni la música.

Un terrible ciclón arrastra cap á las platxas de la Monarquía, al Llaut "Piga rossa", carregat de neulas.

Es tem un naufragi y molts pams de nas.

Barca "Tres de Janer" capitá D. Publicitat carregada de *barras*; ha embarrancat en las costas del Patriotisme de la isla "Bona fé".

Aquest barco, de tanta fama en vida del primer capitá, ara sempre anava de bolina, tot sovint perdía las amarras, y era 'l fi qu' havia de tenir.

A Deu gracias, no 's conta salvar ni el Talla-mar.

Telégramas particulars

de LA TOMASA

Passeig de Colón. Mitja tarde. Robos frustrats gracias á la policia de las munyecas.

—Y donchs qué fem Xanxes?

—Ya ho véus. Esperando la hora d' anar á sopar.

Aforas.—Ara mateix.

Los pobles s' oposan á la agregació ab totas las sevas forsas.

Barcelona era ofegada; li venia estrét lo géch, per xó el Marqués del Biffsteack ha pensat ab l' aixamplada, y celebrarho ab un téch.

Cap de Creus, 13-8 mati.—Lo pescador Nasdidal trova molta resistencia en lo *curricán*. Hi ha esperansa de pescar alguna cosa, pero ha de esperar lo dia 23. Ja ho noticiarem.

Alta mar, id. de id.—Altres pescadors de la mateixa colla trovan que los palangres van feixuchs; volian tirar pero també esperan lo anhelat dia de San Alfonso. Veyam... veyam..

Paris, 14-3 mati.—Una comissió tracta d' averiguar en qué gasta en Boulanger la gran cantitat de metálich que li entra mensualmet.

Si no sab en qué gastá, un consell li daré, y es que li preguntí al Marqués, de la manera que ho fá.

ANUNCIS

Lo qui desitji posehir com á recort de la Exposició Universal de Barcelona, alguna trós del arch de la Plassa de Catalunya, que ho demani al venedor de bunyols del carrer de Ronda de S. Pere.

Es donará de franch pero s' ha d' anar á carregar.

Es desitjan mostrars d' or y preus per coronas.

Carrer de Fontanel'la. No 'ns recorda lo número, pero ja ho mirarem.

En la Rambla de Canaletas uns xicots venian uns *rompe-cabezas* molt curiosos.

Hi había, un Nas, un didal, y una scba En menos d' un quart no 'n va quedar cap.

Un 'ns vá dir si habia sigut cosa del Sigle.

En lo Restaurant económich que s' ha d' obrir próximament al carrer Nou, se farán truytas á la francesa d' ou de colóm, que resultarán á la quarta part de preu; costellas de conill arrabossadas y cervell d' esquírol.

Per los que están desganats será una gran innovació, pues se farán abonos de 2 duros al mes, portantse pa, v., toballó y cadira.

Quedarà prohibit l' escupir á terra; s' ha d' anar al balcó que per aixó será obert sempre.

També s' obrirá próximament una taula d' aygua ab sucre, ab aygua del Bon Succés, tan acreditada per fer recular la llet.

No 's pagarà la consumació fins que haja reculat.

CORRESPONDENCIA

Pepet del Carril—Passi per la Rêda'ció y demani. Admes lo que 'ns envia.

Q. Vinyas.—Anirá arreglada. Només Lazaro vá ressuscitar y encare diu que va morir de nou, al cap de poch, d' una inflamació al sagí.

K. Llis.—J. Mir.—Painaps.—Iglesias; Anirá en son temps.

Deu de las Musas.—¿Qu' es palpizot veste? Lo sigue afirmatiu es «si» y no «ci» y lo nom de dona es «Sila» y no «Cila». Voste deu ser molt flamench.

Pepet Vilanovi.—No vá.

Staramsa.—Anirá, arreglat.

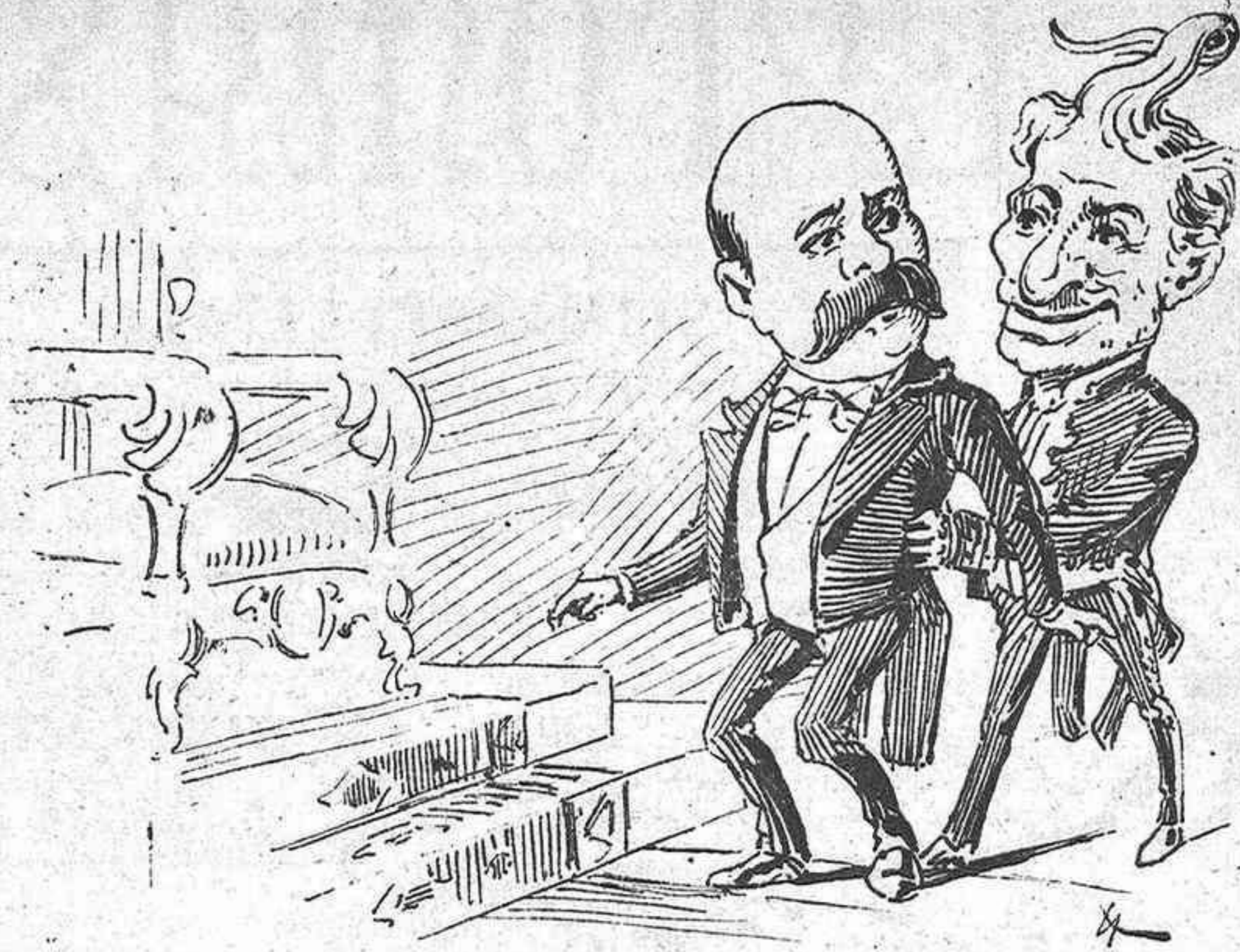
Casanovas.—Ho llegirem.

K. Novas.—Anirá lo logogrífich.

J. Diente.—Algun cantar.

F. Font.—Lo varem pendre per altre Admes lo que 'ns envia.

A Pallejá.—No escrigui amor ab "h". Aixó no més ho fan aqu ills desiliputienses.

-Vaja, que ja hi acabem d'arribar
- No mira pas ningú?.....

XARADA

I

—Que 't conservis Antonet,
—No 'm deturis que tinch pressa.
—Y aixó jahont vas ta it satisfet?
—Vaig á veurer la promesa.
—Ah, ya.. vols dir la tres dos
que viu al carrer de 'n Bót...
—Ab aquella vaig renyiri;
ia que ara tinch s' diu tot.
—;Y es maca al menys?
—Molt mo-quarta
—;Tres hù?

—Mes que la tres dos.
—Magnífich, noy! si t'hi casas,
ya tindrem dona tots dos.

S. FONT.

II

Cuant vindré de Total
que será pel sant de la dos-tres
li tinch de regalá
uns botons de tres-prima
que compraré allí dalt.

UN ESTUDIANT MURRI.

MUDANSA

Qui vagi al carrer del Tot
numero Tot principal
li hi darán un bon Total
per netejar un gran Tot.

R. CASTELLÁ

CONVERSA

Rafel, l'oncle m' ha donat un ral.
—Digas á la Tuyas que te 'l guardi
—Oh! la Tuyas tot s' ho gasta
—Donchs guardal tú
—Ahont?
—Entre jo y tú ho habém dit

PEDRO BOLADERES.

ENDEVINALLA

I

'N te Madrit, Alicant,
San Gervasi, Sarriá....
en cambi no 'n por tenir,
Barcelona ni Malgrát.

II

Tinch alas pero no volo;
tinch camas y no camino;
no soch' béstia ni persona,
apa lector... endevinho.

DOLORS MONT.

TERS DE SÍLABAS

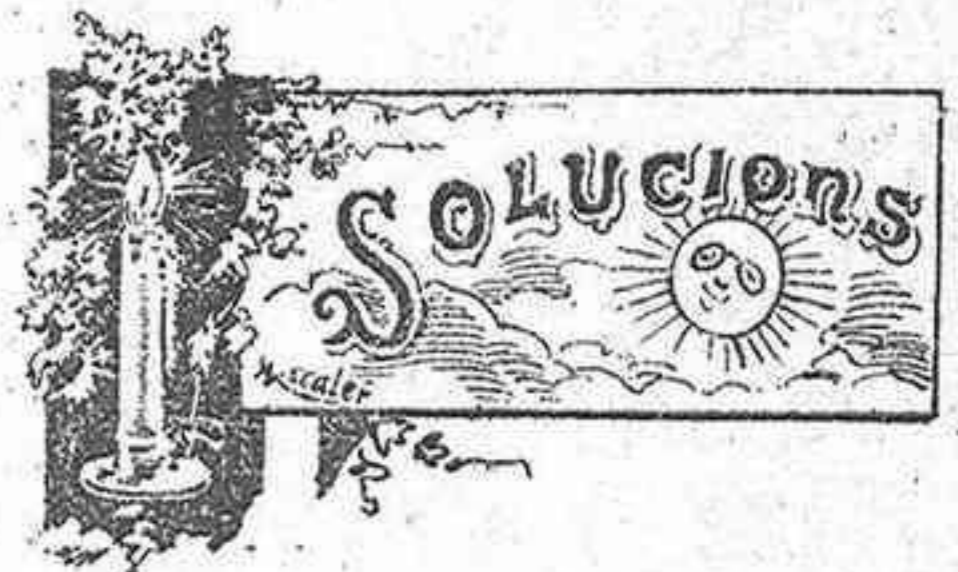
Primera ratlla vertical y horizontal:
part animal.—Segona: n' usan las sen-
yoras.—Tercera: poble de Catalunya.

J. N. ALÍAS.

GEROGLIFICH

D VII
A XIII
V
AA
II

BEBÉ.

À LO INSERTAT EN LO NÚMERO ANTERIOR

Xarada I.—Camisa.

Id. II.—Carmeta.

Ters de sílabas.—Tortosa, Toneta, Sa-
(tanàs.

Geroglífich.—Qui no te un as te un sis.

Trenca closcas.—L' apotecari d' Olot.

Anagrama.—Volcá—Calvo.

LA TOMASA.

PERIODICH IL-LUSTRAT Y LITERARI

Suscripció. . . 0'50 pesetas al mes.

Número corrent. . . 10 céntims.

Atrassat. . . 20 id.

NOTA.—Tota reclamació podrá
dirigirse á la LITOGRAFÍA DE RIBERA
Y ESTANY Administració y Redac-
ció de dit periodich, carrer de Sant
Pau, 56.

Lit. Barcelonesa S. Pau, 56.—Barça.